

Midnattsropet

Nr 11 - • årg. 16 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

Höstveckan för ungdom i Bergslagssamhället Storå präglades av undervisning om Jesu tillkommelse och upplevelsen av Andens dop. Bilden från dopet i Rossvälen.

DU FÅR LEVA!

Det blev bönemöte på intensivvårds-
avdelningen. Och Herren grep in!

Gustaf Tomasson, Storå,
berättar på sid. 8.

Ung, kristen arbetare

VÄGRAS LÄMNA FACKET

rapport från Västerås. Sid. 10

STORFAMILJEN

— den mest naturliga samlevnadsformen. Bibelstudium i sammandrag. Sid 6—7.

Skolungdom tillsammans med inbyggare och nybyggare i bergslagssamhället Storå. Till höger Axel R och Rut Olsson, Bertil Fredriksson och Östen Dahlberg, värdar för årets höstvecka.

Undervisning om Jesu tillkommelse upplevelsen av Andens dop

präglade höstveckan i Storå

Av Bo Högländer

Det vackra lilla samhället Storå, någon mil norr om Lindesberg, fick för första gången på flera decennier uppleva en biblisk dopförrättning. Det skedde efter en laddad och intensiv skolungdomsvecka i anslutning till de tältmöten som Maranagruppen på platsen stod för veckan 7–15 augusti. Sex unga människor fick i slutet på veckan begrava sina gamla liv i sjön

Råssvalens böljor — ”döpas till Kristus, i Guds kraft uppstå”!

Tältet restes på en äng och varje kväll lovades *väckelsemöte*. Uppslutningen och intresset från traktens befolkning var stort. Man kom ifrån Nora, Guldsmedshyttan, Vedeå och andra platser i Bergslagen för att höra Guds ord. Tältet fylldes av längtande, sökande människor och

utanför samlades man, ungdomar och äldre, för att lyssna och se vad som föresigick. Det var uppenbart att det var rörelse i bygden. Bedjare och troende från olika håll uttryckte sin tacksamhet för att Herrens ord förkunnades och visade sin kraft!

Bakom plattformen hade ett rymligt bönerum gjorts iordning. Dit sökte sig skaror av människor varje möte, de flesta ungdomar, för att söka Herren och uppleva ett vidrörande av Guds mäktiga hand! På onsdagskvällen föll *Guds Ande* i böneltältet och Herren var där och mötte unga människor till frälsning, Andens dop, befrielse och helbräddagörelse!

Det högljudda jublet och den stigande lovsången gjorde att undrande och förvånade grannar sökte sig till tältet för att få reda på vad som föresigick. Vad de mötte var inget mindre än av Anden högradigt berusade och lovprisande människor, som inte drog sig för att använda både röster och lemmar för att upphöja och tacka sin Frälsare och Konung!

Så fortsatte Herren att verka dagligen hela veckan ut. Och varje kväll var bönerummet överfyllt av överfyllda och bedjande människor! ”Och Guds ord hade framgång...”

Detta var revolution i Storå!

— Inte på 30 år har jag varit med om sådana här möten, yttrade en av de äldre mötesdeltagarna. Nästa dag kom han och frågade efter ”husmor” för att lämna en tacksägelsegåva som hjälp till maten som

Ernst Höglander döper sonen Nils, Niclas Dahlberg, Micael Pettersson och Susanne Lindkvist.

skulle gå åt i veckan. Och det var en glad Birgitta Johansson som tog emot brödernas gåva och bjöd på kaffe ute i det fria, där för övrigt alla måltider under veckan intogs. Gud lät inför förvånade storåbor det vackra sensommarvädret hålla i sig hela veckan!

De arbetande syskonen på platsen såg genomförandet av tältmöteskampanjen och skolungdomsveckan som ett stort bönesvar ifrån Herren. Axel R Olsson med fru har tillsammans med Gustaf A Thomasson och fru bott i över 30 års tid i Storå. De har bedit, och ropat till Gud för sin hemort. Bertil Fredriksson och Mats Emanuelsen och deras familjer har bott tillsammans i storfamilj i ca ett års tid i ett centralt beläget hus, som man håller på att rusta upp som bäst. Man drog sig inte för att upplåta både vardagsrum och sovrum

för skolungdomar och gästande vänner. Dessa vänner har samlats till bön och även lyssnat till bibelstudier per telekabel från Stockholm varje vecka.

Helt nyinflyttad till Storå är Östen Dahlberg, Skellefteå, som nu bor där med hela sin familj och är redo att gå in i ett Herrens verk och på platser runt om. Kopparberg, Nora, Lindesberg, Köping, Arboga är några av de städer eller större samhällen där Maranatabudskapet inom kort kommer att ropas ut i hopp om att människor ska väckas och frälsas.

Lektionerna för skolungdomarna började på måndagen kl 10.00 och fortsatte kl 14.00 och sedan likadant resten av veckan. Östen Dahlberg undervisade inspirerande om troshjältarna i Hebr. 11. Ernst Höglander, som besökte Storå tillsammans med sin fru Doris, undervisade i elemen-

tära frälsnings- och kallelsefrågor. Han utgick ifrån "Guds berg" i Skriften; de olika händelser som timat på dessa berg under frälsningshistoriens gång, deras förebildliga innebörd och hur de pekat fram emot den största av alla händelser i Guds frälsningsplan: Jesu Kristi försoning på Golgata kulle! Och vårt mål är Sions berg — de himmelska boningarna som Herren berett för dem han köpt åt Gud med sitt eget blod!

De flesta av lektionerna var ungdomarna indelade i två grupper. En äldre och en yngre (under 12 år). Doris Höglander och Agneta Orelano hade huvudansvaret för den yngre gruppen, där också Agneta Andersson och Eivor Palmgren fungerade som ledare. Stina Fridolfsson och Bo Höglander förmanade och uppmuntrade de äldre skolungdomarna.

Axel R Olsson höll en lektion om Jesu tillkommelse och de två frågor och oklarheter som ofta inställer sig då dessa frågor behandlas i vår tid. Denna klart bibelcenterade undervisning uppskattades av både elever och ledare och gav klara besked angående brudskarans uppräckelse, vedermodan och Jesu tillkommelse i härlighet tillsammans med alla de heliga!

F. d. fjällmissionären Gustaf Adolf Thomasson berättade målände om sin tid i norra Sverige, där han tjänade Herren i sin ungdom. Bland sitt eget folk, samerna, fick Thomasson vara till stor välsignelse och Gud frälste själar, döpte i helig Ande — det var väckelsen som bröt fram på obruten mark genom att Herren fick använda pionjärer som vågade gå hans väg, helt vidga i tjänsten för Konungen!

Veckans motto: SE PÅ JESUS (Hebr. 12:2) blev verklighet för många av ungdomarna efter denna veckas rika andliga erfarenheter och gedigna bibelundervisning. Ingenting är viktigare inför skolstarten än att bli fylld med Guds ord, uppleva Herrens kraft och få sin blick riktad på Jesus — bort ifrån världen och dess lockelser och erbjudanden: ögonens begärelse, köttets begärelse och högfärd över detta livets goda.

Ungdomarna uppmanades att "lägga av allt som är oss till hinder, och särskilt synden, som så hårt omsnärjer oss". Och uppmaningen löd: "Och må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare!"

Det var en sällsam upplevelse att se ett 30-tal förnyade skolungdomar! Ja, många helt förvandlade, redo att följa Jesus och stå för honom och hans sak inför hånande kamrater och förargade lärare i vår Kristus-fientliga skola!

Gud har tagit ut vittnen den här veckan! Han kommer att utrusta dem ytterligare och de kommer genom sitt liv och sin frimodiga beaktelse att bli levande vittnesbörd om Jesu underbara frälsning!

Glöm inte Maranataungdomarna i dina förböner! Bed att Herren sänder en väckelse bland Sveriges ungdom — det behövs!

Kan världen läsa bergspredikan i oss?

Urkristen socialism III

Tal av Arne Imsen infört i MR 22-23 -74 som vi finner så angeläget och aktuellt att vi publicerar det ännu en gång.

Redan i lärjungarnas kallelseögonblick, då Jesus tog ut dem till sina efterföljare möter vi upptakten till den livsform som sedermera utkristalliserade sig i den urkristna församlingen. Jesus som själv övergav himlens härlighet och lämnade allt, kallade i sin tur lärjungar, som lämnade allt och följde honom. De övergav nät, båt och föräldrar för att ge sig ut på ett nytt hav för ett nytt fiske såsom människofiskare.

När den första valsituationen var över och lärjungarna lämnat allt var tillfället inne för Jesus att ge dem ideologin. Då ställdes lärjungarna inför det märkliga budskapet i bergspredikan. Det första Jesus gjorde var att avväpna dem alla deras inomvärldsliga maktmedel och beröva dem alla deras verklighetsfrämmande drömmar. Med ett språk som var så fullständigt annorlunda, avväpnade han lärjungarna och gav dem ett fullständigt nytt utgångsläge varpå han visade på helt nya resurser som stod på deras sida. "Saliga är..." sade han nio gånger. "Saliga äro de som äro fattiga i anden... Saliga äro de som sörja... Saliga äro de saktmodiga... Saliga äro de som hungra... Saliga äro de barmhärtiga... Saliga äro de renhjärtade... Saliga äro de fridsamma... Saliga äro de som lida förföljelse..." "Ja, saliga ären I..."

Tänk om vi kunde få människor att förstå vad Jesus menade. Det var ju ett sådant annorlunda språk, som Jesustalade. När vi läser hans ord, får vi en känsla av, att de människor, som skall tillämpa dem, måste vara en samling ömkliga stackare. Eller var det som Jesus sade bara ett försök att avleda människans materiella behov och göra henne till ett lydigt och dresserat redskap i starka händer?

Vi uppfattar Jesu ord mest som en slags

passivitet eller feg reträtt. I verkligheten är det tvärtom. Var har våldets filosofi sina rötter? Vi kan säga att det var verkligen inte hos Jesus, därför att när han undervisar oss säger han, att om vi blir slagna på den ena kinden skall vi vända den andra tillbaka. Därmed placerar han vapen i våra händer mot vilka inga andra kan mäta sig i styrka och effektivitet. Det är kärlekens vapen, verksamma i efterföljelse av Jesu ord. Av dem blir det inga kortsiktiga och snabba lösningar, men de verkar fram Guds rike.

Ett liv i försoning

För att bättre förstå vad Jesus menar måste man gå tillbaka och betrakta människans ursprungliga situation. Jesus vill leda oss in i ett paradisktillstånd av harmoni. Det är dock inte ett liv utan konflikter och problem eller fientliga makter. Jesus vill föra oss in i ett liv i försoning.

Vad Jesus alltså gör är att återge människan hennes rätta värde. Det finns inte någon politisk idé eller politiskt system som går så djupt, för att komma tillrätta med missförhållandena. Jesus kommer inte bara med krav på människovärdet tillbaka. Han är själv sann människa och därför pekar han på sig själv som den enda lösningen och säger: Följ mig!

Därefter undervisar Jesus oss om, hur vi skall förhålla oss till den värld vi lever i, vårt sätt att agera, våra attityder i vår tillbedjan och om våra relationer till familj, arbete och samhälle. Först undervisar han i mentalhygien, om att ha den rätta livsinställningen. Utifrån detta talar han sedan om våra attityder till omgivningen, för att slutligen tala om våra konfrontationer med den osynliga andevärlden.

Genom bergspredikan gör alltså Jesus

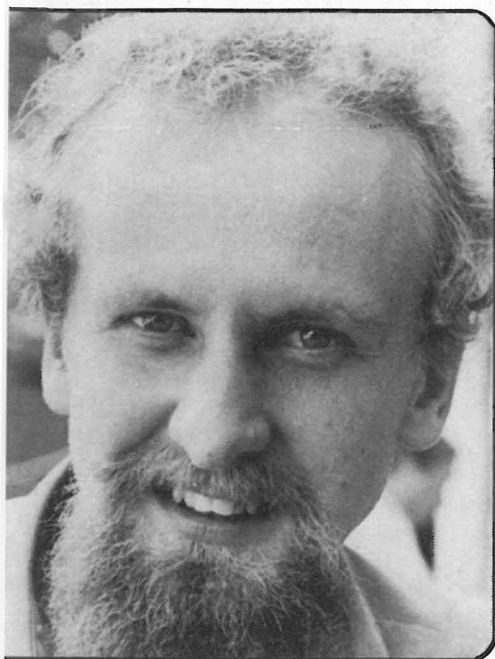
klart, att det inte räcker enbart med idealism för att skapa en dräglig tillvaro. Det måste till något mera. Den salighet Jesus talar om är inte en översvallande känsla för stunden utan ett förblivande tillstånd. Det är att vara så besegrad av kärlekens evangelium genom Jesus Kristus att man icke låter sig överrumplas eller provoceras till onda gärningar och motattacker inför allt det onda man möter.

Är evangelium passiviserande?

När Jesus säger: "Gören eder icke bekymmer för edert liv..." kan man kanske fråga sig om Jesus verkar för en slags allmän sorglöshet. Vill Jesus uppmuntra oss till att stå utanför kampen för tillvaron och utanför mänsklighetens nöd, så att vi kan leva i vår egen lilla trygga och säkra värld? Tvärtom, Jesus vill föra oss in i den situationen, att vi trots konflikter, strider, hot och förskräckliga och fientliga makter kan vara fullständigt trygga i vetenskapen om att Vilddjuret som härskar i världen icke skall segra, utan Lammet.

Vi vet att det skall komma ett regimskifte för vår mänsklighet och att det skall bli frid på vår jord. Vi tror inte på FN, politiska maktkonstellationer, ekonomiska block eller någon enskild individ på det politiska firmamentet. Vi vet att de bara kommer att bekämpa varandra, därför att de är så destruktiva i sin filosofi och till sitt väsen, att de en dag kommer att fullständigt förgöra varandra. Att dessa makter ännu icke släppts loss och förvandlat vårt klot till ett globalt krematorium, det kan vi tacka Gud för.

Forts. sid. 19

KONSTEN ATT LÄSA BIBELN UTAN ATT DET STÖR

SÅ HÄR STÅR DET: "När sedan pingstdagen var inne, var de alla församlade med varandra." (Apg. 2:1) Och så här läser och handlar vi: "När sedan bönemötet började, var fruarna Lundkvist, Pettersson och Andersson samt pastor Johansson som vanligt församlade, medan de övriga satt hemma och såg Sveriges Magasin eller Nygammalt på TV."

"Konsten att läsa Bibeln i Sverige år 1976 utan att störa djävulen eller åstadkomma väckelse." Tre exempel:

SÅ HÄR STÅR DET: "Och han sade till alla: 'Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följde han mig.'" (Luk. 9:23) Och så här läser och handlar vi: "Om någon vill efterfölja mig, så må han minst en gång i veckan gå till kyrkan/möteslokalen, tyst och stilla lyssna på prästen eller pastorn samt i övrigt iakttaga en viss medborgerlig anständighet och framför allt inte röka eller svära — offentligt."

SÅ HÄR STÅR DET: "Likaså kan ingen av eder vara min lärjunge om han inte försakar allt vad han äger." (Luk. 14:33) Och så här läser och handlar vi: "Likaså kan ingen av eder vara min lär-

junge, om han inte ger kollekt till församlingen och i bästa fall tionde, om han har råd till det, när sommarstugan, utlandsresan och bilen har fått sitt."

SÅ HÄR STÅR DET: "När sedan pingstdagen var inne, var de alla församlade med varandra." (Apg. 2:1) Och så här läser och handlar vi: "När sedan bönemötet började, var fruarna Lundkvist, Pettersson och Andersson samt pastor Johansson som vanligt församlade, medan de övriga satt hemma och såg Sveriges Magasin eller Nygammalt på TV."

Nedrustning

JESUS KOM med nytt, starkt vin — vin med sprängkraft! Men den kristenhet som i dag skall förkroppsliga och förkunna samma Ord liknar en grådaskig vattenblandning. Och så undrar vi varför det inte är väckelse och jämnar oss över sekularisering!

Nej till den andliga nedrustningen! "Nu skramlar vapnen, nu vässas svärderna i kristna leden som aldrig förr!" Putsa bort rosten, alla gamla traditioner! Putsa bort den menlösa mattheten som ditt och mitt köttsliga sinne har gett Ordet! Bort med vadd och skumgummi som vi har lindat omkring eggen! Bort med psykologiserandets och kulturens gummi-svärd!

Det är en fruktansvärd syn att se den

allmänna kristna nedrustningen, där ut hållig bön och intensivt studium av Ordet har ersatts med lek och flams och kultur, medan djävulen mer än någonsin går omkring som ett rytande lejon och uppslukar den ena efter den andra.

"Han sade också till folket: 'När ni ser ett moln stiga upp i väster, säger ni strax: 'Nu kommer regn', och det sker så. Och när ni ser sunnanvind blåsa, säger ni: 'Nu kommer stark hetta', och detta sker. Ni skrymtare, jordens och himmelens utseende förstår ni att tyda, hur kommer det då till, att ni inte kan tyda denna tiden?'" (Luk. 12:54—56).

DET ÄR OHYGGLIGT att så många inte alls tycks vara vakna över den tid vi lever i. Ännu ohylligare är det, när man säger sig vara vakna över att tiden är kort, men ändå inte handlar. Det finns ingen tro utan gärningar — den är död och bara munväder. Om jag skriker: "Elden är lös!", och någon svarar: "Ja, det stämmer fullkomligt! Det är inget tvivel om att elden är lös!", men stannar i huset i alla fall, så tror han inte, vad han än säger. Tiden är kort, och den kristna slöheten är massiv!

I glas och ram

Det räcker ju inte med att ha Kristus som ett försäkringsbolag som garanterar evigt liv, bara jag regelbundet betalar min premie av gudstjänstbesök, kollekt

Forts. sid. 11

Bibelstudium
med Arne Imsen

I

Storfar

— den ursprungliga och mest naturliga samlevnadsformen
det onormala är storstadsmiljön
sammangyttringen i stora bostadsområden
som fostrat fram en helt ny människotyp.

Storfamiljen är ingen modern idé, utan den äldsta och mest riktiga samlevnadsformen som existerar. Det onormala, är det vi ser ta form när människor lämnar landsbygden och drar ihop sig till tätorter.

Där i stadsmiljön isoleras de, bryts ner, utplånas såsom individer och förvandlas till massmänniskor. Vi skall komma ihåg att det absolut mest normala och ursprungliga är storfamiljen, och det mest onormala och onaturliga som existerar, det är storfamiljens motsats, alltså storsaden, stadsmiljön, urbaniseringen och sammangyttringen i stora bostadsområden. Och alltsammans är ju ett resultat utav materialistiskt tänkande, ett sökande efter materiella tillgångar, ett försök att komma undan det mödosamma arbetet, slitet, ett försök att lösa problemen och rationalisera sin tillvaro. Detta har fört med sig en mycket besynnerlig och onaturlig människotyp. Man märker dem på gatorna, i skolor och på arbetsplatser.

Den människotypen finns också i de kristna församlingarna. Utvecklingen leder ju fram till den mycket onormala situationen att människor isoleras och har allt svårare att hitta gemenskap.

LÅNGT TILL VARANDRA

I de stora församlingarna som har uppstått under väckelseperioder, är situationen den att bara ett litet fåtal har någon kontakt med varandra. Vi märker tendensen till kottier som det är närmast omöjligt att komma in i.

Sjuka människor kan ligga i månader utan att någon får veta det.

I vår tid är sådana saker möjliga. Vi har ofta väldigt långt till människor, till och med dem som vi bett till Gud för. Få människor förstår att vår uppgift är att ta vård

om och hjälpa varandra. Vi är fostrade på ett felaktigt sätt.

Den kristendom vi ser idag, är född under tider då det inte fanns överflöd i något skåp. Den kom till under tider då man bad: "Giv oss idag vårt dagliga bröd" med djupt allvar, därför att då fanns inga fonder eller resurser för morgondagen. Född under tider utav stor nöd, var man beroende utav varandras stöd.

Men detta allvar har gått förlorat. Vi behöver det inte längre, därför att det finns en utsträckt och hjälpende arm överallt. Dessutom har det ingått i vårt medvetande att det är samhällets självklara plikt att vårda sig om medborgarna. Församlingen kommer i andra eller tredje hand.

Vi kan ju konstatera att allt som har med herdesinne och herdevårdande uppgifter att göra, har suspenderats i så stor utsträckning, att vi räknar med att samhällets offentliga institutioner skall fungera. Men det är ju klart att vår primära

miljen

Johannelunds, EF's fd Teologiska Institut i Stockholm på väg att rivas blev i stället Maranatas församlingshem och centrum för den första storfamiljen. Ledstjärnan har varit den urkristna gemenskapstanken. Här ses storfamiljen vid ett arbetsmöte om den fortsatta verksamheten. Ibland var den för liten, oftast alldeles för stor, men alltid sjudande av ett liv som givit medlemmarna erfarenheter och impulser som kommer att tas med ut till nya platser över hela vårt land.

uppgift, är att ta hand om varandra.

Vad som först borde ske när det inträffade något med någon, är att församlingen blir informerad. Då skulle ropet stiga: "Bed för mig" — "Nu måste ni komma, äldstebröder! Vi måste göra någonting för att lösa den här situationen."

Vi brukar istället säga så här: "Gå till rättshjälpen, du får gratis advokat" eller: "Gå till läkarmottagningen, du har rätt till fri sjukvård" osv. Ja, vården är i och för sig inte ond, men resultatet utav vården har blivit att människor avtrubbats. Skolan har åstadkommit resultatet med bistånd av passiva föräldrar, som naturligtvis har uppelvt det som en stor tillgång, att samhället har erbjudit utomordentliga möjligheter för båda föräldrarna att vara i förvärvslivet för att skapa sig ekonomisk

utkomst med en hög standard.

Vi har ett kulturklimat som är helt omänskligt. Och vi är själva med och bygger upp det, genom vår passivitet och vår underlåtenhet att med vårt eget liv som insats protestera emot det. I det här kulturklimatet existerar krafter som arbetar med ett långsiktigt mål: att förvandla oss var och en till exponenter, lydiga redskap och verktyg i den makts händer som så småningom skall terrorisera hela mänskligheten.

Den mänskliga produkten måste skapas för att systemet skall fungera när världshärskaren tar sin plats som denna degenererade mänsklighets stora gud. Utvecklingen är inte avgränsad till ett system i världen. Det har inte med kapitalismen eller kommunismen att göra. Om vi er-

sätter kommunismen med kapitalismen eller kapitalismen med kommunismen, så skulle inte förhållandena förändras. Även om det skenbart ser ut som om de politiska maktblocken befinner sig i konflikt med varandra, så rör de sig tillsammans i samma riktning, och åstadkommer exakt samma resultat.

SÄLJER OSS ÅT SYSTEMET

Det är inte i första hand det politiska systemet jag nu talar om, utan det är den nya människotypen, vars mest framträdande egenskaper är egoismen. Den till religion uppodlade egoismen och självisheten kommer icke att övervinnas. Med olika psykiska eller fysiska medel kommer man bara att reducera dess värsta skadeverkningar. Lyssna på parollerna i svensk valrörelse -76! Eller se vad som sker vid presidentvalet i Amerika, eller vad som sker på andra platser på jorden. Vi ser alltså hur de här krafterna, nationellt och internationellt, opererar på alla plan och de för utvecklingen fram emot exakt samma resultat.

Det allvarligaste i den här processen är att allteftersom vi säljer oss åt systemet, så förvandlas också systemet. Vi säljer vår personliga frihet för fredens skull. Vi vill leva under fredliga förhållanden och i frid, och så säljer vi bitvis av vår övertygelse och personlighet, för att få fred på arbetsplatsen, fred med grannarna och med alla onda makter. Under tiden som vi gör det, förvandlas vi successivt till likhet med den världsordning som nu råder och som får ett alltmer totalitärt grepp över mänskorna.

VIA INSTITUTIONERNA

Den förslavade människan måste bedja och vädja till makterna för sin existens. Vi märker det när det gäller det fackliga engagemanget. Man säger så här: Jag måste vara med för att överhuvudtaget kunna rädda min existens och mitt arbete. Då har man alltså bejakat att fackföreningen är totalitär och kräver sin tribut. Det finns inte ett enda område som står oberört och fackengagemanget gäller naturligtvis lika mycket arbetstagare som arbetsgivare. De kan inte nå varandra direkt, utan måste nå varandra genom institutioner. Vi är alltså inne i en ohyggligt intensiv klasskamp som idag förs med slipade vapen.

Det är likadant med förutsättning för att göra karriär. Vi måste uppge någonting

Forts. sid. 9

Gustaf Adolf och Dagny Tomasson omgivna av genuin bergslagsnatur.

— DU FÅR LEVA och förkunna Herrens gärningar

Text o foto: Lars Andersson

— Så kom Herrens ord till mig där jag låg på natten efter en kraftig hjärtinfarkt. Sjukrummet blev helt upplyst och jag kände hur den store Överläkaren rörde vid min kropp. Halleluja!

Det är Gustaf Tomasson som livfullt berättar om sin helbrädagörelse när vi hälsar på i huset i Storå, vilket låg mitt emot maranatatältet som rests under skolungdomsveckan.

Efter många år som förkunnare särskilt under pingströrelsens genombrottsår i Norrland kom Tomasson till Storå 1960.

Tillsammans med Axel R och Rut Olsson och den unga maranatagrup-

pen som fått förstärkning genom en hel rad nybyggare förkunnar nu vår vän Herrens gärningar runt om i Bergslagsbygderna.

Det har varit skolungdomsvecka i bergslagssamhället Storå, några mil norr om Lindsberg. Naturskönare plats för friska barn kan man knappast tänka sig med en egen sjö och skogar och berg runtomkring.

Men framför allt finns det i Storå två profeter som gått ut i frihet och Herren känner de sina och vet att kalla på dem i rätt tid. Så i väckelsemöten i tältet möttes två generationer, väckelsepionjärerna från 20 och 30-talen och maranataungdomarna. De äldre som kämpat sin kamp var ytterst måna om att föra ungdomarna,

morgondagens vittnen, igenom till ett kraftmöte med Jesus. Vårdar för veckan var en grupp bröder av inbyggare och nybyggare med Axel och Rut Olsson i täten.

Familjerna Fredriksson och Emanuelsson är nybyggare liksom Östen Dahlberg som flyttat från Skellefteå och hyrt Fildelfialokalen dels till bostad och dels till samlingslokal.

Mitt emot tältet bodde Gustaf Adolf Thomasson i sitt hus, inbyggare sedan 1960. Axel R och Thomasson har många minnen från pingstväckelsens genombrottstider uppe i Norrland, minnen som vi säkert kommer att få ta del av i Midnattsrop som kommer.

— Genom Herrens ledning och Axels hjälp kommer jag till Storå, berättar Gustaf Adolf när vi hälsar på.

— Jag var ganska sliten efter många år

som evangelist i Norrland. Vi hade fem barn och bodde i oländigt och avsides. Jag vistades en tid i Örebro.

En dag ringde jag Axel och han sa: Kom till Storå!

— Och det var Herrens ledning. Jag fick ett arbete och förmånlig amortering på det här huset. Det var bara att flytta in med den stora familjen. Ja det var 1960.

— 1960, du vet väl vad det årtalet betyder för oss...?

— Jo visst, säger Thomasson, plirar glatt och försöker stryka ner en grå hårtest som vägrat böja sig under åren. — Då började maranatomötena i Örebro.

— Axel åkte ofta dit och vi var väldigt nyfikna för vi kände att det var en förnyelsens vind från ovan som svepte fram.

— Men under hela den här tiden har jag arbetat och verkat som evangelist här i Filadelfia.

Bön på intensiven

— Men på vintern 74 fick jag en lätt hjärtinfarkt. Första varningen sa läkarna. Den andra kom bara ett par månader senare och nu får du berätta säger Gustaf Adolf till hustrun Dagny.

— På Lindesbergs lasarett hade man inte stort hopp.

— Vi gör vad vi kan, sa läkarna. Och vi bad.

— Vi ropade till Gud och några bröder smorde en linneduk med olja som Axel och en annan broder tog med sig upp till intensivvårdsavdelningen. Under besöks-tiden hade vi bönemöte och lade duken på Gustaf.

— Dagen efter flyttades han över i en annan säng.

— Ja och då försvann duken, fyller Thomasson i. Jag letade förtvivlat och hittade den i sista stund innan sängen för i väg. Natten som följde upplevde jag Herren på ett underbart sätt.

— Jag hade blivit något klarare, var vaken och hörde hur en patient sov i det mörka sjukrummet.

— Där jag låg, klar men väldigt svag, blev plötsligt hela sjukrummet ljus. Jag trodde dörren till korridoren gått upp. Men så kände jag att jag inte var ensam. Någon var hos mig och jag lovade och tackade Gud. Så fick jag se en tavla nere vid sänggaveln. Tänkte först att det var feberkurvan, men det var en helt annan tavla och jag såg en skrift.

— Jag trodde det stod Mene mene... Du är vägd på en våg men befunnen för lätt. Jag drog upp filten. Orkade inte se.

Jag får leva!

Men så började jag läsa skriften som lyste upp hela sjukrummet. Och det var

skrivet till mig. Personligen. Det stod:

— DU FÅR LEVA OCH FÖRKUNNA HERRENS GÄRNINGAR!

— Jag får leva... vilket jubelmöte det blev på salen. Herren hade rört vid min sjuka kropp. Efter ett par dagar var jag på benen och fick snart komma hem.

— Men vi åkte i alla fall på ett par kontroller, säger fru Thomasson.

— Vid en kontroll sade läkaren som förevisade en röntgenplåt att det var något som inte stämde.

— Det är något fel på plåten, sade han, liksom för sig själv och tillade tyst — Tack och lov! Senare fick vi veta att läkaren var troende. Han hade sett undret!

— Överläkaren som själv konstaterat en stor infarkt kunde inte ens upptäcka ett ärr på plåten.

— Jag for sen på några fler kontroller men det blev endast ytterligare bekräftelser på att undret var ett faktum.

Ungefär samtidigt började det ske saker och ting på den andliga fronten, berättar Gustaf Adolf. Vi var på maranatomöten runt om i bygderna och så började vi samlas för att lyssna till bibelstudier på telefon från Stockholm.

Lever och förkunnar

Personligen ser jag ett klart samband mellan mitt tillfrisknande och den andliga förnyelse som sveper fram över vår byggd.

— Men vi har haft svårigheter med lokaler så jag ringde och frågade om vi kunde få hyra Filadelfia som stått tomt en tid och där min fru har ansvarat för barnverksamheten i alla år. Och det gick ju bra och nu har även familjen Dahlberg från Skellefteå hyrt övervåningen som bostad.

Gustaf Adolf Tomasson har alltså bara att gå över gatan in i tältet som är fyllt av skolgård från hela landet i alla åldrar.

Och när han kommer upp i talarstolen är det som om Herren höll upp den där tavlan igen för han lever verkligen och förkunnar Herrens gärningar.

Budskapet är nytt och friskt för varje gång. Och vår broder lever inte bara på predikstolen. Kvick som en yngling far han ner i bänkarna eller in i böneltältet för att med profetord och handpåläggning lossa unga och långtande fram till korset.

Vi kommer säkert att få höra mer ifrån bröderna i Storå.

SPRID MIDNATTSROPET

STORFAMILJEN

forts. fr. sid. 7

av vår personlighet för att komma framåt. Inget område är undantaget. Insatsen är så total, så den sker på bekostnad av min personlighet. Situationen idag är nämligen den att det finns ingen som överhuvudtaget kan leva ett liv i överensstämmelse med Nya Testamentets ideal, om han samtidigt skall tillgodose de lojalitetskrav som samhället ställer på sina innevånare.

TID TILL TJÄNST

Detta är tydligt på punkter där vi från början måste kapitulera. Skall jag klara den prestation som detta samhälle kräver av mig, har jag inga möjligheter att samtidigt delta i församlingens inre liv. Det gäller disponeringen av tiden. Vi säger att vi har mer fritid nu än tidigare. I och för sig är det riktigt, om vi skall bedöma det i antal timmar. Vi är i produktionen ett mindre antal timmar nu än förr.

Men det är en sak som vi samtidigt glömmer: Vad är det för slag av produktion vi är inne i? Är vi som människor överhuvudtaget biologiskt skapade för industrialismen? Har vi överhuvudtaget några förutsättningar att klara av de krav som industrialismen ställer på sina offer? Är det vi som skall formas om, eller är det industrierna som skall formas om?

Kanske arbetar vi mellan 7 och 5 varje dag. Men hur är det sedan med vår fritid? Det hade kanske varit bättre om vi hade arbetat under förhållanden och villkor, mellan 6 på morgonen och 7 på kvällen, eftersom den oerhörda prestation, kraftuttömning och psykiska påfrestning som industrialismen medför är så uttömmande att vi urholkas som personligheter.

Vi är inte födda varken för eller till maskiner. Det är en sak när de här tingen blir tjänare åt oss: en annan sak, när vi förvandlas till dess slavar.

Det finns ingen möjlighet för oss att klara påfrestningarna och samtidigt fungera som kristna. Därför måste vi välja, för vi kommer bitvis att sälja vår kropp och vår tid, åt samhällets totalitära anspråk. Då gäller det inte bara vår fysiska och vår psykiska kraft, utan också våra ideella och religiösa insatser.

Ett faktum är, vi har mera fritid nu. Men vad fyller vi fritiden med? Vi säger att vi har ett så hårt arbete, att vi måste

Forts. sid. 16

Ung kristen i Västerås

VÄGRAS LÄMNA FACKET

Intervju Bo Höglander

— Guds dom komme över oss, men vi vägrar släppa ut dig! Vill du inte nöja dig med detta får du gå till myndigheterna och överklaga vårt beslut!

Med bl. a. den motiveringen avslogs en ung, kristen arbetares ansökan om utträde ur fackföreningen under ett styrelsesammanträde på en av de större industrierna i Västerås, för några veckor sedan.

Jag träffade brodern ifråga, Björn Halvardsson, efter ett väckelsemöte i Västerås och vi hann med ett kort samtal där han berättade om sina erfarenheter.

— För en tid sedan lade jag in ansökan om utträde ur fackföreningen. Detta resulterade i att jag blev kallad till styrelsesammanträde, där jag skulle få motivera min ståndpunkt. Sedan skulle man ta ställning till min ansökan.

Klargöra

Du valde att ställa upp på sammanträdet?

— Jag såg det som ett tillfälle att på ett effektivt sätt nå ut med Guds ord. Jag ville helt enkelt vittna om att jag inte väntar något lyckorike på jorden. Fackföreningsfolket går ju in för att skapa ett paradiset här i tiden — men jag väntar på det tillkommande!

— Att klargöra mitt ställningstagande gentemot facket och dess grundinställning var för mig ett sätt att vittna. Tiden är kort och vi måste på alla tänkbara sätt nå ut med vårt angelägna budskap!

Vad blev reaktionen?

— Man bemötte mig med påståendet "Gud vill naturligtvis att du ska vara kvar i facket". Man använde religiösa termer och talade om solidaritet och lojalitet.

Kedjereaktion

— Man deklarerade öppet att detta mitt ställningstagande absolut inte fick komma ut bland mina arbetskamrater. Om man tillät mig att lämna fackföreningen kunde en kedjereaktion följa och andra vilja begära utträde. "Du orsakar bara splitt-ring!" "Du är osolidarisk!" fasthöll man.

Hur har du kommit fram till ditt beslut att lämna fackföreningen?

— Det började med att en av mina arbetskamrater som var frälst vägrade att gå med i facket, då han tog anställning. Fackfolket ville då att jag, som var kristen och var med i facket, skulle "tala förstånd med honom". Men jag blev imponerad och gripen av min kamrats övertygelse och mod och uppmuntrade honom i stället att stå fast och följa sin övertygelse. Och sedan den dagen kunde jag inte lämna frågan om medlemskap i fackföreningen.

— Sedan blev jag väckt på olika punkter. Jag fick klart för mig att jag inte kunde stå kvar i statskyrkan, där man döpte barn, tvärt emot skriftens lära. Så min fru och jag lämnade statskyrkan.

— På den tiden var jag dock av den åsikten att "man inte skulle bråka", inte ta

Efter att ha lämnat in en skriftliga-
ningen kallades en kristen indu-
som varade i en och en halv tim-

— Under beskyllningar om bri-
man öppet att mitt ställningstag-
bland de övriga anställda, säger
rädsla för en kedjereaktion, efter-
blem" med kristna arbetare.

Ansökan avslog med en förklä-
enbart av religiösa själ.

Vi vet att många kristna ute p-
sig fria men backar inför den sk-
rent personförföljande former.

För Björn som endast varit i
frågor som sammanhänger me-
statskyrkan, värnplikten och nu ä-
na på styrelsesammanträdet i V-
övertygelsen att ett utträde är c-

Fallet i Västerås utgör ett ut-
debatt som förekom i Midnattsro-
utanför. Vi citerar ur ledaren frå-

Vid seklets början när striden
igång på allvar gällde striden så-
sationsfrihet, religionsfrihet och y-
det är idag ingen som ifrågasatte
fackförening. Problemet är idag a-
utanför. Kampen gäller rätten at-

Detta är allvarliga frågor som
Det är fråga om individens rätt i
tiska såväl som religiösa.

sökan om utträde ur fackföretare till ett regelrätt förhör

de solidaritet m. m. deklarerade på inga villkor fick komma ut om Halvarsson. Förmodligen av fackklubben tidigare haft "pro-

att det inte gick att få utträde

betsplatserna skulle vilja ställa selpropaganda som ofta tar sig

en några år är detta allvariga ans personliga förhållande till fackföreningen och stämningar-rås styrker endast vår broder i komligt.

kt illustrationsmaterial till den början på året — Rätten att stå 3 -76:

de mänskliga rättigheterna kom i ting som mötesfrihet, organisdefrihet. Men, fortsätter lmsen, ten att exempelvis få tillhöra en å lämna fackföreningen och stå stå utanför och överleva.

irliga kristna inte kommer förbi. ållande till institutionerna, poli-

ställning alltför radikalt emot något. Jag var rädd för konfrontation.

Efter ett besök på Johannelund och ett samtal med några Maranatasyskon vilket varade hela vägen mellan Västerås och Stockholm, berättade Björn att han "blev betänksam i många stycken".

— Jag såg att det fria väckelsefolket i mångt och mycket vågade ta konsekvenserna av sin tro. Visst tyckte jag att de bråkade lite för mycket — men detta väckte mig och jag blev intresserad av Maranata.

— Vad beror motståndet mot detta folk på? frågade jag mig. Jag fick höra talas om Malmköpingskonferensen och beslutade mig för att delta. Innan jag åkte bad jag Gud uppenbara sin vilja för mig och svara på mina frågor angående mitt medlemskap i fackföreningen. Jag var beredd att handla omedelbart bara jag fick visshet.

Bibelstudier gav svar

Och vad hände i Malmköping?

— Genom undervisningen följde övertygelsen. I bibelstudierna fick jag svar på allt! För varje bibelord som lästes ropade det AMEN inom mig. Det var till mig alltsammans.

— Nu förstod jag att om jag skulle offra min tid, mina medel och mina krafter åt Herren skulle en av konsekvenserna i mitt liv bli att jag fick lämna fackföreningen.

Efter hemkomsten från Maranatafolkets konferens i Malmköping skickade Björn in sin ansökan om utträde ur fackföreningen. Tron omsattes i praktisk handling. Han fick bevittna att när han tog Ordet på allvar, gick ut i tro på Guds löften, började saker och ting att hända.

Här var det helt oväntat någon som menade allvar med sin tro! Och i sådana fall uteblir inte *reaktionen* . . . Inför efterföljelsen står korsens fiender helt vapenlösa. "Voren I av världen, så älskade ju världen vad henne tillhörde; men eftersom I icke ären av världen, utan av mig haven blivit utvalda och tagna ut ur världen, därför hatar världen eder." (Joh. 15:19)

Björn Halvardsson är en av dem som fått uppleva det kompakta motståndet och oviljan ifrån en fackförenings sida. I sitt ställningstagande hävdar han individens rätt att stå utanför. Rätten att få följa sitt samvete, sin övertygelse och säga nej till alla totalitära anspråk ifrån myndigheter, föreningar, kyrkor.

"Man skall då draga eder inför domstolar, och I skolen bli gisslade i synagogor och ställas fram inför landshövdingar och konungar, för min (Jesu) skull, till ett vittnesbörd för dem." Mark 13:9.

*Intet kan vårt mod slå ned, Jesus är ju med framåt marsch med säker fot
Riv otrons fana ned!*

VE EDER NI SOM ÄR RIKA...

KONSTEN...

forts. fr. sid. 5

och böner. Det räcker inte att ha en tio-årig eller fyrtioårig frälsning bildligt talat inom glas och ram på väggen som en garantisedel "*Dragen vidare!*" kallelsen ljuder från Gud. *Gå framåt* mot löftenas land!"

"Låt oss därför lämna bakom oss de första grunderna av läran om Kristus och *gå framåt* mot det som hör till fullkomningen! Låt oss inte åter lägga grunden med bättring från döda gärningar och med tro på Gud, med undervisning om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och en evig dom. Ja, detta vill vi göra, såframt Gud eljest tillstod det." (Hebr. 6:1—3)

LUTHERANERNA HAR lagt grunden med bättring från döda gärningar och tro på Gud, baptisterna med dop, pingstvännerna med andedop — och detta är bara "de första grunderna"! Pris ske Gud för *hela* vår dyrbara tro! Varför skall vi schabbla bort den? Varför skall vi bjuda världen stenar i stället för bröd? Pris ske Gud för den förkunnelse som går ut bl a i Midnattsropet, om *egendomsgemenskap*, om att gå "*utanför lägret* och bära Jesu smälek" osv.! Känner inte var och en, som har Kristi Ande, att det här är absolut nödvändigt, i dessa dagar, då tre världsdelar har skakats av väldiga jordbävningar inom loppet av fjorton dagar och då världens vetenskapsmän och journalister ropar i ångest över vad som skall övergå världen!

Det är fasansfullt om vi bjuder världen en blek, söt och gråtmild Jesus, som människorna kan vända sig bort ifrån utan att skaka i sitt innersta. Men hur skulle vi våga måla upp Skrifternas Jesus i hela hans överväldigande gestalt, om vi inte själva har tagit emot *allt* Guds rådslut? I stället krymper vi ner, mäter av, bleker ut och anpassar Ordet efter oss själva.

Ny världsordning

Tack och lov för den store Upprorsmakaren, som kom och vände upp och ner på hela Satans fina världsordning, drog ut de världsbjudande fariséernas skrymteri och orenhet inför hela värld-

Forts. sid. 17

Vad lär Jehovas Vittnen?

1. HISTORIEN — NAMNET

Vad lär bibel- och traktatsällskapet Vaktornet (Jehovas Vittnen)?

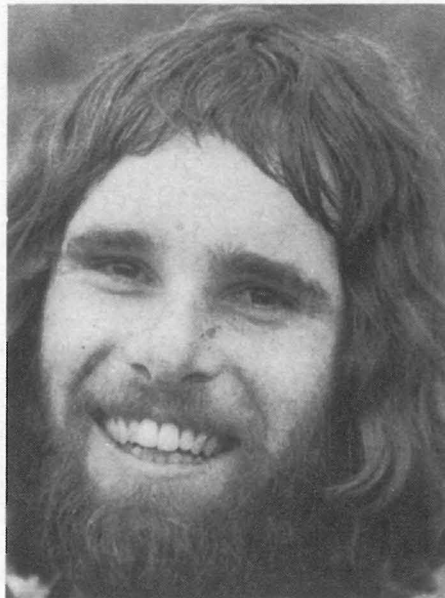
Det är en fråga som bör intressera varje väckelsekristen. — Hur skall vi i apostolisk kraft kunna möta dessa människors förkunnelse utan kännedom om de olika lärosatserna som framlägges många gånger på ett "trovärdigt sätt"? Dessa människor har alltför ofta bemötts av förakt och bespottelse även från s k kristet håll. — Och en sådan reaktion inför budskapet tolkar sällskapet som det "kristna martyrskapets" kännetecken, och därmed styrker man snarare deras övertygelse än man vederlägger den. (Rom. 8:36.) — Ett sådant förfaringsätt har sin grund i det faktum att de kristna känner sin egen övertygelse "hotad" inför sällskapets "Bibelkunskap" som de flesta på grund av egen försummelse överdriver. — Att avvärja dem gör man aldrig med köttsliga stridsvapen, utan det fordrar "Andens svärd som är Guds ord" — (Ef. 6:17).

Sällskapet Vaktornets historia har sin upprinnelse i mannen "Charles Taze Russell" född i Pittsburg den 16 febr. 1852. — Denne dog år 1916 den 31 oktober, och efterträddes av "domaren J. F. Rutherford" som styrde organisationen fram till sin död 1942. — Hans efterträdare blev Nathan Knorr. — Idag bedriver Jehovas vittnen sitt predikoarbete i 210 av världens länder, och det med stor framgång, vi frågar oss: vad är hemligheten bakom denna framgång, är det Guds ledning eller är det kraften bakom en perfekt organisationsapparat, och effektiv organisationsiver? — Vi låter Bibeln svara på det genom att följa aposteln Paulus uppmaning till oss: "Pröven allt" (1 Tess. 5:21).

□ Bakgrunden till namnet

Frånsett namnet bibel och traktatsällskapet Vaktornet som utgör namnet på organisationens högkvarter, så kallar man sig Jehovas vittnen (antaget vid ett konvent i Columbus, Ohio, USA år 1931). — Detta namn har man antagit i respekt för Guds egenamn, som är Jahve (Jehova), i vår bibelöversättning översatt med ordet "Herren" från G.T. — Sällskapet understryker att Jesus lärde oss att helga Guds

Bo Melins första allvarliga kontakt med religionen skedde via ett Jehovas vittne. Med en öppen bibel och med tonvikt på läran kommer han här att i en serie artiklar försöka klargöra grunden för Sällskapet Vaktornets förkunnelse, som sprids i miljonupplagor över hela vår värld.

Av Bo Melin

namn i bönen Fader Vår (helgat varde ditt namn. Matt. 6:9). — Detta är givetvis riktigt, men frågan är "hur man helgar Guds namn"? — Gör man det genom att endast uttala namnet Jehova? — Nej Jesus Kristus lär oss även detta. — Han har nämligen uppenbarat Guds namn, och det har han gjort i sin egen person, ty han säger oss: "Jag har kommit i min faders namn" (Joh. 17:6—5:43). (Namnet Jesus = Gud är frälsning.) — Gud har förtrott sitt namn åt honom, och givit honom all makt i himmelen och på jorden. (Joh. 17:11—Matt. 28:18.) — Kristus uppenbarade sig även under det Gamla förbundet i Guds namn Jehova. (Jämf. 2 Mos. 17:2—4 Mos.

21:5,6—1 Kor. 10:1—4, 9.) — Detta vill sällskapet Vaktornet ogärna höra, men det är Guds ord som talar. — Även Profeten Jesaja fick skåda Herren (Jehova) i en syn (Jes. 6:1—5). — Och det framgår av Joh. att Jehova var Kristus. 12:41, 42). — Exempler kunde mångfaldigas, vilket dock är överflödigt i det här sammanhanget. — Den som har sett mig han har sett Fadern säger Jesus (Joh. 14:9) — och den som ärar eller helgar hans namn helgar därigenom även hans faders namn — Vad sällskapet Vaktornet bör ha klart för sig i den här frågan är att det nya förbundet är "Ande, medan det gamla är bokstav" (2 Kor. 3:6). — D. v. s: Guds namn är ett "egenskapsnamn" och inte i första hand ett bokstavsnamn. — Det hjälper inte att ropa Herre, Herre om man inte gör. (Matt. 7:21.) — Några exempel ur G.T. kan belysa detta. — Det heter t.ex. om Jerusalem att staden är uppkallad efter Guds namn. (Dan. 9:19.) — Och Jerusalem betyder "fridens boning" — här möter vi "Andemeningen i Guds namn". — Ett annat exempel: Du läser i Jes. 57:15 att Guds namn är: "den helige" — och i kap. 63:16 att det är: "Vår frörlösare av evighet". — Det här visar att sällskapet Vaktornet har misstagit sig då de tror att de är det folk bland hedningarna som Petrus säger är uppkallat efter Guds namn. (Apg. 15:14.) — Jerusalem var ju nämligen också uppkallat efter hans namn, dock utan att bära Guds namn i bokstavsmening.

□ Läran om Jesus Kristus

Jesus Kristus är Guds son som i sin föremänskliga tillvaro var "ärkeängeln Mikael". Påståendet om Jesus som Mikael vederlägges i Hebr. 1:5—Dan. 10:13—12:1—Kol. 1:16. Denne blev avklädd sin himmelska härlighet för att födas till människa köttet av Jungfrun Maria. — I sitt jordelivs dagar var Jesus en direkt motsvarighet till Adam, d. v. s: "fullkomlig människa" — varken mer eller mindre. (Boken "Utsagor i vilka Gud omöjligt kunde ljuga" sid. 231—233.) — Bibelstöd för det tycker man sig finna i Rom. 5:19—

Hebr. 2:9—1 Tim. 2:5. — Innan vi går vidare skall vi låta bibeln tala i de texter som sällskapet förbigår i fråga om det här, man betonar de texter som framställer Jesus som människan, men bibeln kompletterar detta med följande ord: Jesus Kristus var människa endast i "utvärtes måtto" då han kom in i världen. (Fil. 2:5—7.) — Och härav förstår vi orden i Hebr. 2:9 som säger att han för en tid var "ringare än änglarna" (d. v. s. i utvärtes måtto). — Bibeln förklarar vidare för oss att i honom bor hela Gudomens fullhet lekamligen. (Kol. 2:9.) — Och för att ta ett ytterligare exempel av de många, så var Adam, den första människan "jordisk, och av jorden" — medan den andra människan Jesus var av himmelen och himmelsk. (1 Kor. 15:47. — Joh. 3:13, 31.) — Vi frågar Vaktornet: Hur vågar ni predika att Jesus var endast Adams motsvarighet? — Något annat förunderligt i sällskapets lära om detta är att Jesus som fullkomlig människa behövde "födas på nytt av Anden" ... (Boken "Utsagor" sid. 243.) — Detta skedde vid Jesu dop i Jordan menar man. — Bibeln säger emellertid att Jesu dop var det verk som har sin "förebild" i Davids smörjelse till konung. (Jämf. 1 Sam. 16:13—Dan. 9:25, 26—Mark. 1:9—15.) — Sällskapet förstår inte den heliga skrifts språk, nämligen att Jesu födelse var en födelse från det döda i uppståndelsen. (Apg. 13:32—34—Upp. 1:5—Kol. 1:18.)

□ Uppståndelsen

Sällskapet Vaktornet "tvivlar på, ja rent utav förnekar Jesu lekamliga uppståndelse". Det gjorde lärjungarna också innan de var pånyttfödda i anden. — Men Herren tillrättaviser dem, och sålunda även sällskapet Vaktornet i orden: "Varför uppstiga tvivel i edra hjärtan? En ande har ju icke kött och ben som i sen mig hava" (Luk. 24:36—40). — (Sällskapet tror nämligen som lärjungarna gjorde att han uppstod som en ande.) Ja, det måste vara så säger de, eftersom skriften säger att "kött och blod icke kan ärva Guds rike" (1 Kor. 15:50). — De förstår inte att det här uttrycket syftar på den mänskliga naturen — det är fråga om "beteckningen kött och blod" — se samma apostels ord i samma brev. (1 Kor. 6:9—jämf. Gal. 5:19—21.) — För att sedan riktigt övertyga de tvivlande så bad Jesus om något att äta, och han åt i deras åsyn. (Luk. 24:41—43.) — Detta förklarar Vaktornet med att Jesus efter sin uppståndelse "materialiserade sig i olika kroppar, som han efterhand upplöste" (Sanningen som leder till evigt liv, sid. 52). — Som ett befängt försök att försvara denna styggelse i lära, söker man stöd i 1 Mos. 6:1—4, — där det talas om "Guds söner och människors döttrar". — Vad detta egentligen handlar om förklarar inte bibeln och därför bör sällskapet Vaktornet undvika spekulationer och då i synnerhet när de tar sig så abnorma uttryck som i det här fallet.

Forst. nästa nr.

HOPPET INFÖR DÖDEN

Av Agneta Orelano

Detta ämne behandlades av olika specialister från vårt institutionaliserade samfrån SR i Göteborg. Specialisterna, inte ens representanterna för den andliga vården, kunde komma fram till en bättre "patentlösning" inför rädsan för döden än den att "man skulle tala mer öppet med varandra om ämnet".

Då programledaren Pelle Bergendahl ställde frågan: "Är ni ute efter att omvända människor i sista ögonblicket" till sjukhusprästen Inge Stensnäs, fick han till svar: "Nej, det är vi verkligen inte, vi är ute för att knyta en mänsklig kontakt, absolut inte för att missionera, det gör ingen sjukhuspräst".

Några andra i panelen konstaterade dock att en övertygelse, till och med en ateistisk sådan, kunde i alla fall vara till tröst då man kommer i beröring med döden. Ett italienskt sjukvårdsbiträde uppmånade tv-tittarna "Skafta er en tro åtminstone, en kristen tro."

FÖR MEJ ÄR LIVET KRISTUS, DÖD EN VINST

Jesus led verkliga kval då han närmade sig döden. Han utbrast på korset: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig!" Matt. 27:46.

Jesus bar i det ögonblicket på all min och din synd. Som ett felfritt lamm offrades han för våra synder, och var och en som tror på Honom får evigt liv. Halleluja! Gud övergav Honom i det ögonblicket, därför att Gud är helig, och Jesus bar vår synd. Men då Jesus steg ned i dödsriket, kunde Han ej behållas där, då Han som människoson, ej kunde befinnas skyldig till någon synd. Seger!

Ja, Jesu död och uppståndelse innebär alltså att vi är försonade med Gud och att våra synder blev utplånade. Jesus har gjort

allt, vi behöver bara tro det, och utan att förtjäna det, får vi då ett evigt liv.

Då kan man med tacksamhet säga: "För mig är livet Kristus, död en vinst. Ty, Jesus är ju livet själv, han har övervunnit döden. Då frågar du dig hur du ska gå till väga, och jag svarar: "Jesus är vägen, följ Honom". Och om du ännu tvekar vill jag också tala om för dig att Jesus är Sanningen. Det håller att tro på Honom. Detta är verklighet och ingen tröst bara. Jesus säger angående rädsla inför döden: "Och frukten icke för dem som väl kunna dräpa kroppen, men icke hava makt att dräpa själen, utan frukten fastmer honom som har makt att förgöra både själ och kropp i Gehenna". Matt. 10:28.

Ja, tänk hur underbart det är att den biologiska döden, bara är en befrielse från denna fördömdens kropp i denna förgängliga värld, att vi ska få en förhärliad kropp och bli lika Jesus! "Ty så älskade Gud världen, att Han utgav sin enfödde son, på det att var och en som tror på Honom, icke skall förgås, utan hava evigt liv". Joh. 3:16.

Jesus sade: "Jag måste genomgå ett dop, och huru ängslas jag icke till dess att det är fullbordat". Luk. 12:50. Nu är det fullbordat och vi behöver ej ängslas, utan bara tacka och ta emot denna frälsning som är en befrielse från straffet vi borde fått, en evig skilsmässa från Gud, då vi alla har överträtt Guds lag.

HAN KOMMER!!

Vi behöver verkligen ingen debatt för att söker övervinna dödsrädsan, utan genom frälsningen i Jesus övervinna vi själva döden för evigt. Detta är evangelium, det glada budskapet till dig. Visst kan man förstå att en människa som fortfarande själv bär på sina synder, kan vara rädd inför döden. Men om du är en av dem, så vill jag säga dig att Gud har av nåd gett dig en chans till idag. Idag är frälsningens dag! Ta emot Jesus idag, du vet inte om du lever i morgon, det kan vara för sent då. Jesus ska komma när som helst och hämta de i Kristus döda och de som fortfarande lever för Honom här på jorden. "Så varen ock i redo, ty i en stund, då I icke väntat det, skall människosonen komma" Luk. 12:40. "Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen, över dem har den andra döden ingen makt, utan de skola vara Guds och Kristi präster och skola få regera med Honom de tusen åren". Upp. 20:6.

"Och om någon icke fanns skriven i livetsbok, så blev han kastad i den brinnande sjön". Upp. 20:15.

Och de som vinner över satans och dödens grepp: "De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord; de älskade icke sitt liv, att de drogo sig undan döden". Upp. 12:11.

AGNETA ORELANO

Salt & Sanning

Brev från Finland

Midnattsropet – inte bara ett namn

Kära bröder i Kristus, Guds frid!
Kan inte låta bli att skriva till er. Jag känner mig verkligen omskakad just nu. Har genom troende vänner i församlingen fått några exemplar av Midnattsropet, och för mig blev det inte bara namn på en tidning utan ett väckelserop. Här har jag suttit i min bekvämlighet och tyckt att allt ändå är rätt så bra, precis vad bibelordet säger i Hes 13:10. Det är ett verkligt radikalt budskap, just vad vår tid behöver. Det är förunderligt att

Det är förunderligt att när Guds Ande är med så är det inte omfånget de många orden, som får en att vakna upp. Det har ekat inom mig de senaste dagarna att det är just vad man inom många församlingar och kyrkor gör i dessa dagar, som med all

rätt kan kallas midnattstid i världen. Man vitmenas och allt skall göras så slätstrukt som möjligt. Anden och dess gåvor kan inte verka. Vad som pinar mig i denna kalla likgiltighet är att jag upplever att det centrala många gånger tycks vara att få folks namn i matrikeln och bevara dem där. Snart vet man inte vem som är frälst eller inte. Sade inte vår Herre att vi skulle glädja oss över att våra namn är skrivna i himmelen. För mig är det numera den enda matrikel som gäller inför tro-
nen i himmelen.

*Er medbroder i Herren
Holger Berhäll
Ekenäs Finland*

Apropå Malmköping -76

Att fungera i församlingen

"Varen stilla — varen icke bedrövade." Neh. 8:11

Att vara stilla inför Gud kan vara svårt. Det är så mycket som vill komma i vägen — både yttre och inre "störningar". Vi åkte ner några från Uppsala till Malmköpingsveckan. Vi var ej med så mycket, men jag tror vi alla fick något med oss hem.

Detta med lemmarnas funktion i Kristi kropp som det predikades över i lördagsförmiddagens (17/7) möte är något mycket viktigt. Om inte lemmarna får ha den funktion de skall ha, så förtvinar de ju och kroppen blir skadad och kan ej fungera som menat var. Jag tror det är viktigt också att vi kristna tar hand om de svaga i församlingen, så att även de-

ras gåvor får komma till sin rätt, som Arne Imsen sa. Gud utväljer ju det som svagt är.

Betydelsefullt är också att vi tänker på att ta oss an de starkare — vi behöver varandra alla kristna, både när det gäller förbön och praktiska ting. Apropå praktiska ting så är det något att ha i minnet, att allt blir lättare om alla hjälps åt, i den mån man kan och orkar. Tänk då närmast på köksarbetet under Malmköpingsveckan. Sådant arbete är både tungt och ansvarsfullt. "Bären varandras bördor, så uppfyllen i Kristi lag" — för att citera ett bibelord.

Sen så behöver vi ej vara försagda, vare sig utom eller inom församlingen, när Gud vill att vi skall tala. En annan sak

är att vissa saker skall hållas hemliga inom församlingen. Det behövs förvisso mycket visdom för att veta när man skall tala eller tåga överhuvudtaget här i livet. Må vi be Gud om visdom och om en vakt för våra läppars dörr.

Något att be för är också att de nådegåvor Gud givit och vill ge oss kristna skall få komma i funktion så att hela församlingen blir uppbyggd. Det är inte fel att be om nådegåvor, fast det är viktigt att man vet vad man ber om — vad man går in i så att säga när man ber om Andens gåvor. Andebedomningens gåva är inte minst viktig i vår tid, då det ju verkar vimla av andemakter. Genom bön kan vi bekämpa ondskans andemakter.

Nu till något annat. Jag har tänkt på hur viktigt det är att vi vuxna behandlar barn, både egna och andras, på rätt sätt. När man är liten behöver man främst kärlek, (Guds och människors) förståelse och en harmonisk familj. Det är bara Gud som kan skapa en harmonisk familj djupast sett. Även detta med lyckliga familjer är ett stort böneämne — må Han få börja med oss kristna.

Tror att detta med storfamiljsidéen är en bra sak, även om ej alla kristna dvs frälsta (med kristen menar jag frälst) kan bo så av olika skäl, men vi kan ju alltid stödja storfamiljerna genom förbön, gåvor och praktiskt arbete. Att ha allting gemensamt är ett mål att sträva efter — det är ju bibliskt. Det finns vissa saker i bibeln som människor säger, att det behöver vi inte följa. Hit hör detta med långt hår, kvinnan skall ha huvudet höljt, när hon ber och profeterar, 1 Kor 11:1—16 osv., men dessa och andra är ju ändå bibliska föreskrifter oss kristna förelagda att följa. Blev så glad, då jag läste om det här med att ha betäckt huvud (se ovan) i Midnattsropet. Bibelns syn på äktenskap och skilsmässa är en annan "het" fråga. Jag tycker det verkar vara virrigt på många kristna håll om detta. Vi behöver all bibelundervisning vi kan få på detta sista och andra områden.

Så en sak till — tror att det vore bra om det ibland sas från predikstolen att ordet är fritt, för det underlättar om man är blyg och försagd, åtminstone har jag lätt för att vara det, fastän jag ej behöver vara det. Det kan finnas många som vill säga något, men inte riktigt vågar.

Sist — största tacksägelseämnet — "Ty av nåden ären I frälsta genom tro — och det icke av Eder själva, Guds gåva är det." Ef. 2:8.

Sign. Karin

"Då är människan sin egen frälsare"

"Jag Herren, det är mitt namn; och jag giver icke min ära åt någon annan eller mitt lov åt belätena." Jes. 42:8.

Gud betygar här med sitt namn att han icke skall giva sin ära åt någon upp-
rorsman eller beläte född i stoftet.

Det förstatligande av kristendomen via Broderskapsrörelsen på regeringsnivå, en rörelse som nu pågår i vårt land, strä-
var sig omedvetet efter Himmelrikets neddragande till jorden och är därför ur-
kristendomens farligaste motståndare. Den är också för vår generation den mest förföriska religionen, därför att den icke är antireligiös, utan en ytterst skick-
ligt gjord religiös motsvarighet till kris-
tendomen. I sin höga värdering och auk-
toritet bland folket är den så förtroende-
ingivande, att till och med staten in-
griper till dess skydd och utveckling ge-
nom frikostiga ekonomiska bidrag till
församlingar och samfund, förmedlade
av Sida m. fl. organisationer.

Databank

Vår tid är socialismens, ekumenismens
och humanismens, (människoförgud-
ningens) tidevarv. Socialismens idé kän-
netecknas av världsmänniskorna, som på
det ekonomiska området funnit var-
andra, och oberoende av ras och sam-
hällsklass förverkligar sina planer på
statlig kontroll och styrning av varje
människas privata åsikt om ekonomi,
politik och religion medelst en interna-
tionell databank. Datorn är det in-
strument, som Antikrist skall taga i sin
tjänst när han träder in på världsscenen
för att utöva sitt korta men absoluta her-
rvalde över en kuvad mänsklighet. An-
tikrist styrning på detta område kommer
att fulländas så, att den från sin — i näs-
tan alla hem — "Radio och TV-hörna"

— förmanar, dirigerar, uppmuntrar och
bestraffar den enskilde datanummerför-
sedde medborgaren, vilket allt sker med
mänsklig röst. Detta blir Satans största
mästerverk genom tiderna, när han i ett
misslyckat försök att efterapa Guds ska-
pelse av människan, skapar ett mänskligt
monstrum i form av en datamaskin med
en människas alla egenskaper i tal, sång
och skratt, men utan själ och ande. Den-
na fulländade människorobot skall styra
mänskligheten åt Antikrist när tiden är
inne. Sin provdebut med ett avslutande
djävulskt hänskratt gjorde denna män-
niskorobot redan i aug 1974 i Sveriges
Radio.

Allians är slagordet

Ekumeniken är vår tids kännetecken
på det religiösa området. Ekumenik och
allians är slagord för våra populäraste
förkunnare i dag. Varje dag får vi in-
präntat i oss, att människorna ej längre
godtar några etiketter eller religiösa par-
tigränser. Folkopinionen och massmedia
har redan bestämt nedrivandet och ut-
plånandet av alla skiljemurar, ifråga om
sektor och bekännelser inom kyrkor och
samfund. När sedan detta ekumeniska
— kyrkliga samarbetet kommit så långt,
att det oavsett den enskildes åsikt om
frälsning, dop och andedop på bibelns
grund, omfattar alla människor då är
den stora Universella Kyrkan färdig i sin
uppbyggnad, som i våra dagar. När sam-
arbetet avslutas med ekonomiska garan-
tior av staten är dess mål nått, och re-
ligionen förstatligad.

Nästa fas i utvecklingen blir tron på
människan, d.v.s. humanitetsreligionen.
Det är den bergsäkra tron som grundar
sig på människans godhet, övertygelsen
om att människan i sig själv är god, och
att allt ont kommer från hennes omgiv-
ning. Denna tro bygger på att alla länder

skall få en och samma demokratiska, el-
ler rättare sagt "Demonkratiska" regim,
där varenda en av deras innevånare har
samma inkomst, tänker lika, och tror
lika — ty ett enda politiskt parti skall få
finnas, och en enda religion tillåts exi-
stera, ty alla samfund är då inneslutna i
den ekumeniska universella kyrkan.

Då är världsmänniskans största dröm
genom seklerna förverkligad. Hon är nu
sin egen befriare och frälsare från fattig-
dom, klasskillnad, förtryck och främst
från kristendomen, som alltid varit själv-
frälsningens motståndare.

Idealitet och broderskap

Men det tomrum som nu uppstår efter
kristendomen måste fyllas, och här kom-
mer de ockulta rörelsernas framgång i
folkhavet. De får i detta läge som upp-
stått god jordmån, ty människan är ska-
pad av Gud med själ och ande, och bär
med detta arv på en outhärlig längtan
efter sitt ursprung gudsgemenskapen, en
gång förlorad, men återfunnen genom
frälsningen i Jesus Kristus Guds Son.
Också frälsningsverket efterhärmas
skickligt av Satan, och hans framträdan-
de nu innebär att tron förlägges på, och
till, människans jordiska liv, att himme-
len dras ned till denna nivå, och att
gudsbegreppet förmänskligas genom idea-
litet, politik och broderskap.

Men när allt detta nått sin höjdpunkt i
sin sataniska maktutövning, då skall dess
trend helt oförmodat brytas på en atom-
dels sekund, ty Lammet, Herrarnas Her-
re, Konungarnas Konung, och Nationer-
nas rättmätige Herre skall stiga ned och:
"De skola giva sig i strid med Lammet
jämte, de kallade och utvalda och trog-
na, som följa det skall övervinna dem, ty
Lammet är Herrarnas Herre och Ko-
nungarnas Konung." (Upp. 17:12—14)
Detta är slutet på det som väntar oss, låt
oss därför ej uppgivas och förtrottas i vår
ande, ty tiden att verka för vår Frälsare
Jesus Kristus är kort.

Arne Svensson, Skara

Vi möts — i
Midnattsropet!

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEM, Gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen

Stockholm 1976

Fr. o. m. 1 juni

upphörde postbox 1236

i Bromma.

Välkommen att

skriva på

adresserna här ovan.

STORFAMILJEN

forts. fr. sid. 9

rekreera våra kroppar. Vad gör vi då? Vi sätter oss i bilarna och åker land och rike runt, eller så åker vi till vår sommarstuga. Och så har vi vår båt eller täppa som vi skall vårda. Sammantaget blir ju detta egentligen ett slitsamt arbete, och en mer eller mindre meningslös fritid.

Tänk på detta, att när vi skall ge Gud något blir det eventuellt söndag förmidagen, eller söndagskvällen till ett möte. Det är ju självklart att i en sådan ohygglig karusell måste människan fullständigt brytas ner och en helt ny människotyp byggas upp.

De bibliska idealen

Vi skall läsa Bibeln för att se de kristna idealen. Det är att vända fullständigt upp och ner på hela systemet och gå in under helt andra villkor. Det är då som den här konflikten som vi har talat om, inställer sig. I Apostlagärningarna 2 heter det i den 46:e versen: *"Ständigt, var dag, voro de endrättiga tillsammans i helgedomen. Och hemma i husen bröto de bröd och äto med fröjd och hjärtats enfald och lovade Gud."*

En kristen människa som skall utvecklas normalt, behöver daglig kontakt med troende syskon. Och det av två skäl. För det första behöver hon *fostras*. För det andra, är det hennes uppgift vara med och *fostra andra*. Ingen kan fungera ensam och allena. Alla behöver kontakt och bönagemenskap. Inte ens det enskilda andaktslivet kan på något vis ersätta den. Alla behöver gemenskap som är förenad med ett offer om man skall utvecklas normalt. Att ta kontakt med en broder eller syster innebär att avstå någonting utav egen komfort. Det är ett offer. I och för sig kanske man inte skulle behöva det. Tron skulle kanske inte på något sätt ta skada utan den här kontakten. Men *offerlivet* skulle göra det. Vi behöver ta den kontakten för att lära oss att offra någonting för gemenskapen. Vi behöver det icke bara för att uppbyggas, utan för att uppbygga. Här börjar det kristna livet. Vi behöver daglig kontakt med någon som beder och bryter brödet.

Får vi icke kontakt med troende syskon, så kommer vi att etablera religiösa kontakter med andra människor, och där kommer det att ske ett utbyte. Andra kommer att utöva inflytandet på oss.

Vi kan läsa i Apostlagärningarna 16, där vi har ett strålande exempel på hur det fungerade under andra förhållanden än det vi lever i. Där heter det i den 31:a versen: *"De svarade: Tro på Herren Jesus, så bliver du med ditt hus frälst. Och de förkunnade Guds ord för honom och för alla som voro i hans hus. Och redan under*

samma timme på natten tog han dem till sig, och tvädde deras sår och lät strax döpa sig med allt sitt husfolk."

Paulus och Silas kom genom fångvaktaren in i en storfamilj. Hela storfamiljen blev frälst. Den blev därmed en husförsamling bestående utav föräldrar, barn, förmodligen barn i mogen ålder, och tjänare eller trålar.

Vi skall ta ett annat exempel i Apg. 16:13: *"På sabbatsdagen gingo vi utom stadporten längs med en flod till en plats som gällde såsom böneställe. Där satte vi oss ner och talade med de kvinnor som hade samlats dit och en kvinna som fruktade Gud, en purpurkrämerska från staden Latira, vid namn Lydia lyssnade till samtalet och Herren öppnade hennes hjärta, så att hon aktade på det som Paulus talade. Och sedan hon jämte sitt husfolk hade låtit döpa sig, bad hon oss och sade: — Eftersom ni anser mig vara en kvinna som tror på Herren, så kommen in i mitt hus och och stannen där. — Och hon nödgade oss därtill."*

Här har vi också en storfamilj. Alltså, här har vi läst om två storfamiljer. Det gällde för det första pupurkrämerskan Lydia och hennes kvinnor, dvs. de som samarbetade med henne. De var hennes husfolk, anställda i hennes företag. Hon hade utövat ett gott inflytande på sina anställda. De följde med henne till hennes böneställen och tillsammans bildade de en bönegrupp.

Så kom Paulus och Silas dit och Paulus undervisade om frälsningens väg. När hon tog emot Gud var det självklart att alla de andra skulle göra det.

För det andra läste vi om fångvaktaren. Han var ledare i sitt hem. Han hade barn och tjänare. Den dag han kom till tro på Gud i den storfamiljen, så lämnade sig hela familjen och alla tjänare åt Gud. Så ser vi att just storfamiljerna blev basen för evangeliets framgång i Europa. Det började i storfamiljen och fortsatte sedan vidare.

Vi skall se litet närmare på det här. Vi behöver inte gå till Bibelns tid för att se detta, vi kan jämföra med vad som skedde i väckelsernas genombrott i vårt land för 100—150 år sedan.

När vi nu idag vänder oss emot vissa ting, gör vi det därför att vi har felaktiga modeller. Därmed använder vi bibelordet på modeller som Bibeln aldrig hade tänkt sig. När Bibeln exempelvis talar om förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare, så hade ju Bibeln aldrig tänkt sig att det skulle regleras via en förening och en ombudsman. Därför skall vi vara försiktiga så vi inte plockar ut de råd och förmaningar som är givna åt kristna arbetare och arbetsgivare för att få dem att passa in i en situation som vi har skapat.

Det var samma sak som skedde i vårt land. Vi kan tänka oss bygderna och byarna. Byarna var uppbyggda efter ett socialt mönster. Byn hade sitt huvud, vanligtvis den äldste, och byn sönderföll i gårdar och släkten. I varje by bodde en eller två släk-

ter. Det var far- och morföräldrar, den första generationen. Så hade vi föräldrar, andra generationen, och sist de yngsta, som var barnen. De här familjerna bestod ofta av 7, 8, 9, 10, 11 och 12 barn. De bodde inte tillsammans i ett hus bara, utan de åt varandras bröd, bar varandras vatten, hämtade varandras ved ur skogen, gick varandras ärenden, följde varandra till sjukstugan om det var nödvändigt, och hela den här gruppen hade aktivt del i det som skedde i kommunen, både ont och gott. En liten by med 2, 3 eller 4 gårdar bestod av 80, 100 eller 110 människor. Och vi vet att när en i de här stora familjerna blev frälst, så påverkades samtidigt hundratalet andra redan nästa morgon.

Vilka prestationer måste en modern människa göra för att exempelvis på en dag nå 100 personer? Ja, hon kanske umgås med 10 ggr fler människor dvs. i betydelsen se, går förbi, eller hälsa på människor. Hon kan möta i sitt liv 10 ggr flera, men når dem aldrig; icke ens om hon hade 3 ggr så mycket tid till sitt förfogande för sitt evangeliserande.

Men när den ene blev frälst i byn för 50 år sedan, så var resultatet omedelbart att en stor grupp blev påverkade, och så småningom blev två och tre frälsta. På vissa ställen, hände det att far blev frälst först. Och när far blev frälst, då blev hela gruppen frälst nästa dag. Så gick det till. Hela husfolket kom till tro.

Forts. n. nr.

KONSTEN

forts. fr. sid. 11

den, visade upp "de dödas ben och allt slags orenlighet", som låg gömt bakom vitmenade fasader, och avslöjade vår fallna natur ända ner i botten. Vår tid behöver profeter som står upp mitt i den starke mannens hus och avslöjar honom öppet med Jesu egna ord! Jesus har redan lidit döden för Sanningen — och uppstått! Sanningen kan inte begravas. Sanningen kan inte besegras. Varför tvekar vi då?

VARFÖR SKULLE vi väja för de radikallaste orden i Jesu undervisning? Det behövs spjutspetsar som kan tränga igenom den svenska säkerhetens, slapphetens och liknöjdhetens väldiga dödkött och ge *styg* i hjärtat!

Men hjälp oss, Gud, att *aldrig* i egenrättfärdighet glömma att vi själva har varit trälarna i Egyptens land (5 Mos. 15:15) och utan nöd i hjärtat se människorna bara som "frälsningsobjekt" och lovligt villebråd.

"Ve eder, ni som är rika, ty ni har fått ut er huggad! Ve eder, som nu är mätta, ty ni skall hungra! Ve eder, som nu ler, ty ni skall sörja och gråta!" (Luk. 6:24—25) Det är allvar och skärpa i Herrens ord, det känner vi som sitter i ett däst och självbelåtet land. Saltet svider! Låt gisslet vira! Kanske skall någon vakna upp över att vi står på tröskeln till en ny världsordning, då alla investeringar i den gamla blir belastningar!

"Samla eder icke skatter på jorden... Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara!" (Matt. 6:19, 21)

"Om någon slår dig på den ena kinden, så håll också fram den andra åt honom, och om någon tager manteln ifrån dig, så förvägra honom icke heller livklädnaden. Giv åt var och en som beder dig, och om någon tager ifrån dig det som är ditt, så kräv det icke igen!" (Luk. 6:29—30)

Och tack och lov, det här är ju inget slags självplågeri-ideal utan Guds barns härliga frihet: att vara löst från världens ständiga oro och bekymmer om ägodelar, prestige osv., att *slippa* klamra sig fast vid förgängliga jordiska ting, tills

knogarna vitnar och ögonen tränger ut ur skallen.

"Var alltså ni fullkomliga, såsom eder himmelske Fader är fullkomlig!" (Matt. 5:48)

TÄNK ATT FÅ komma med nådens och hoppets ljuva ord till de förtryckta, förtrampade och utplundrade massorna i världen, "där man ej längre hoppas". "Herrens Ande är över mig, ty han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blindas, ja, till att ge de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren." (Luk. 4:18—19) Tänk att predika och *praktisera* Apostlagärningarna 4 bland människor som trälarna under storgodsägare, ockrare och avgudapräster och inte känner Kristus — och har de hört något om honom, så har det kanske varit en så förvanskad Jesusbild, att det egentligen bara varit fråga om en avgud bland andra avgudar.

"Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt. Och med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse, och stor nåd var över dem alla. *Bland dem fanns ingen som led nöd*, ty alla som ägde något jordstykke eller något hus sålde detta och bar fram betalningen för det sålda och lade den för apostlarnas fötter, och man delade ut därav, så att var och en fick efter som han behövde." (Apg. 4:32—35) Halleluja!

Tack och lov för försoningens läkande balsam för varje förkrossat hjärta! Tack och lov för det vinande gisslets stingande taggar över varje stolt och obotfärdig syndare! Tack och lov för det Ord som river ner egoistens lilla trygga skentillvaro och ger honom LIV, kamp och evighetsvärde!

"Lös nu banden från din hals, du fångna Sions dotter här!"

Skaka dammet av dig nu! Gör dig fri och gläd dig, ty Jesus kommer, Jesus kommer snart igen!"

MATS JANSSON

Vid besök i huvudsta'n står

PILGRIMSHEM

alltid öppet.

Trivsamma och billiga rum
mitt i centrum.

Cafeteria - fyndshop - läsrum
Kristen regi.

Gamla Brogatan 27
Tel. 08/23 52 30

Prova 5 nr av Midnattsropet!

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 7:50

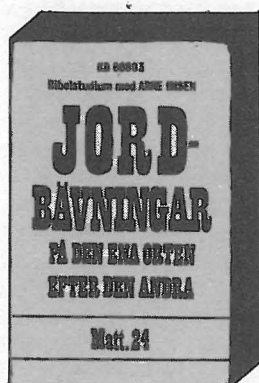
Midnattsropet, Box 344, 101 24 STOCKHOLM

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 7:50 kr. (Betalas när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

"Låten Kristi Ord rikligen bo ibland eder..."

NYA BIBELSTUDIEKASSETTER

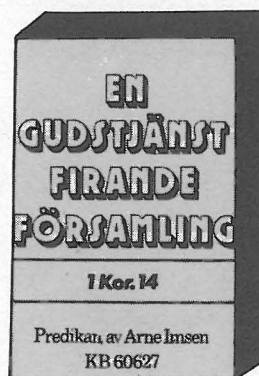
... st KB 60803
JORDBÄVNINGAR PÅ DEN
ENA ORTEN EFTER DEN
ANDRA.

Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60617
KÄRLEKENS LOV

Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60627
en gudstjänstfirande
FÖRSAMLING
Predikan: A. Imsen

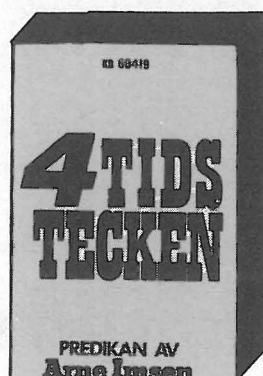
... st Del I	KB 60224
... st Del II	KB 60302
... st Del III	KB 60309
... st Del IV	KB 60316
... st Del V	KB 60323
... st Del VI	KB 60330
... st Del VII	KB 60406
... st Del VIII	KB 60413
... st Del IX	KB 60420

... st KB 60803
STORFAMILJEN —
EN FRÅLSNINGS
ELLER VERKSAMHETSFRÅGA/
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60525
KÖTTETS OCH ANDENS VERK
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60419
FYRA TIDSTECKEN
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60307
JAG HAR ÖVER-
VUNNIT VÄRLDEN
Predikan: Gunno Andersson

... KB 50921
SKÖKANS TROLLODM
FÖRVILLAR FOLKEN
Predikan: A. Imsen

☐ Jag vill bli kassettprenumerant.

Namn: Bostad:

Postnr, adr.: Tel.:/.....

Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 STOCKHOLM, Tel. 08/23 52 30

MARANATASÅNGER

Ny upplaga — 120 NYA och GAMLA SÅNGER

- Durer på samtliga sånger
- Komplettering och sammanslagning av Maranata-sånger del I + II
- Pris: 1 st 6:50 20 st 90:— (inkl. moms)

PILGRIMSFOLKET, Järntorgsg. 7
703 61 Örebro. Tel 019/14 52 45

Sänd mig mot pf . . . st Maranatasånger.

Namn

Bostad

Postnr

Postadr

Tel /

KAN...

forts. fr. sid. 4

Jesus gör inte vägen lätt och kommer inte med någon enkel och lättvindig lösning, som man kan ordna genom lite yttlig förändring i beteende eller attityder. Tvärtom säger Jesus i avslutningen av sin bergspredikan: "Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: 'Herre, Herre', utan den som gör min himmelske Faders vilja." Det hjälper inte hur intensivt vi ropar "Herre, Herre", eller hur deltagande vi uttalar våra deklamationer.

Vi måste göra Jesu himmelske Faders vilja.

Vad är det att göra Faderns vilja då? Det är att handla som Jesus lärde i bergspredikan. Det andedop som inte leder fram till handling, vägrar jag tro på. Den församlingssång som inte fostrar fram människor med karaktär och villighet att offra sig själva i tjänst för sina medmänni-

kor vägrar jag tro på. Jag vägrar tro på de kristna erfarenheter människan säger sig ha, om inte de erfarenheterna leder fram till sann medmänsklighet.

Gud har inte kallat oss till att vara änglar, lika lite som han har kallat oss till att vara djävlar. Han har kallat oss till att vara sanna människor. Därför har han också ställt fram ett föredöme, Jesus Kristus, den enda sanna människan värd att efterlikna. Gud önskar att vi skall, utan biavsikter och utan vilja att exploatera, lotsa människor fram till frälsningen och in i den absoluta lyckan, som är i gemenskapen med Jesus Kristus.

Tänk om vi finge åka upp till alla parti-

kongresser och läsa Jesu bergspredikan! Människor av alla partietiketter, socialister och kapitalister, skulle få höra vad Jesus sade. Fast ännu underbarare vore, om vi alla kunde bli brev, så att varenda en kunde läsa Jesu bergspredikan i våra liv, i våra gärningar, handlingsmönster och mentalitet.

Till slut när alla filosofier, idéer och politiska system testats, bevisat sitt verkliga innehåll och störtats i den avgrund som de egentligen var inspirerade ifrån, skall ändå någonting stå kvar. Ett parti skall överleva kriserna, och det är Nasareéns parti. Partiledaren är Jesus från Nasaret, arbetaren, timmermannens son. Satsa på det!

Adressändring:

Östen Dahlberg Box 228
71 051 STORÅ 2

Evangelistkassan för Norrland
Maranatagruppen Norsjö
Åkargatan 1 NORSJÖ Pg:

Uppbyggelse- och evangelisationskassett "VAD SKALL JAG GÖRA FÖR ATT BLI FRÄLST?"

Församlingssång: BAK ALLA HIMLAR — HAN ÄR HERRE —
HAN ÄR MIN SÅNG OCH MIN GLÄDJE — KRISTUS LEVER —
JAG VILL EVIGT PRISA LAMMET Georgi Kuha: OM DET EJ
ÄR KÄRLEK — JESUS ALLENA Stina Fridolfsson o. Irene Dahlberg:
OBESKRIVLIGT UNDERBART DET BLIR Tai o. vittnesbörd av
ARNE IMSEN, MATS JANSSON, MOSA ABNA AISSA,
PER ARNE IMSEN m. fl.

Pris per st för ovanstående band: 18:— (kassett-prenumeranter betalar 15:—)
Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/23 52 30.

**Välkommen till
PROFET- och
BIBELSKOLAN -76
— 16 okt—21 nov —**

GAMLA BRO STOCKHOLM

Vi inbjuder just dig som vill fördjupa din bibelkunskap och få en fastare bibeltro. Sanningen om Jesu andra tillkommelse ljuder fortfarande som en stark grundton i förkunnelsen. Församlingens ställning till samhället är ett ämne som spänner över en kristens människas hela liv. Om detta kommer Arne Imsen (1) att tala. Dessutom kommer naturligtvis de andra grundläggande bibelsanningarna att läggas fram av de lärare som kommer att undervisa, bl. a. Axel R Olsson (2), G. A. Thomasson (3), Östen Dahlberg (4), Ernst o. Doris Högländer (5), Jan-Egil Hafsahl (6), Gunno Andersson, Lasse Johansson, m. många flera vittnen från hela landet.

Vill du veta mer så ring 08/23 52 30 och tala med Gunno Andersson eller David Sonesson eller skriv till: Bibelskolan, Box 344, 101 24 Stockholm.

**BIBELSKOLANS
VÄLKOMSTMÖTEN
16—17 okt.**

Vi inleder med bröds-
brytelse, bön och lovsång

**ALLHELGONAHELGEN
5—7 nov**

Undervisning i till-
bedjan, tacksägelse
Vittnen och sångare från
hela landet medverkar